

hed, saa siger jeg: kan det saa kaldes en sand og virkelig Repræsentation for Kirken, naar der er ligesaa mange geistlige som verdslige Medlemmer i den? (Nei!) Jeg kan ikke see andet, end at man ved denne Deling deler Kirken i 2 Dele, medens den ærede Minister sagde, at Kirken var en samlet Menighed; man deler Kirken i 2 Dele og siger: den ene Deel er Geistligheden, og den anden Deel er den øvrige Menighed; de skulle betragtes som ligeberettigede ligeverfor hinanden og de skulle have ligemange Repræsentanter i denne Forsamling. Jeg troer virkelig, at der ved denne Dyring i det Mindste er givet god Grund til at tale om geistlig Corporationsaand. Da jeg i sin Tid foreslog, at denne Kirkeforsamling blev at vælge af Menighederne, da gjorde man mig ogsaa ganske rigtig den Indvending, som her gaaer igjen, idet man sagde: ja, men saa risikerer man jo, at der kommer for saa Geistlige derind, og det viser, at det er en Grundbetragtning, man følger, at man anseer den protestantiske Kirke som to overfor hinanden staaende Dele, medens den protestantiske Kirkes Princip er, at sammensatte Kirken som en Enhed, som en heel Menighed. Efterat jeg har yttret dette, som jeg anseer for aldeles nødvendigt at yttre, paa Grund af den ærede Ministers Foredrag, skal jeg komme til den Dyring, han sluttede med, at de, der ikke ville en Ordning af Folketirkens Forhold, naturligviis stemte derimod. Jeg troer, at den Dyring ikke træffer Nogensomhelst i dette ærede Thing; jeg troer ikke, noget Medlem i dette ærede Thing ikke vil en Ordning af Kirkens Forsatning, og jeg troer derfor, at denne Bemærkning maa ansees for fuldkommen overflødig, men Sagen er, at man ønsker en saadan Ordning af Folketirken saa god, som man kan faae den, naturligviis Enhver efter sin Forestilling, om hvad der er godt, og derefter bedømmer man, om det er rigtigt at gaae ind paa det nærværende Forslag eller ikke. At den ærede Cultusminister ikke bør negtes den Understøttelse, han anseer fornøden til Udarbejdelsen af et saadant Lovudkast, det er en Selsfølge; ligesom de øvrige Ministere have været tilstaaende de fornødne Midler til at forskaffe sig den Hjælp, de have anseet fornøden til enkelte

Loves Udarbejdelse, saa maa han tilstaaes det Samme, og efterat han paa det Bestemteste har udtalt, at han ikke betragter Navnet „Kirkeforsamling“ som væsentligt, at han vil kunne slutte sig til Mindretallets Udtalelse, hvor der siges, at der bevilges 5,000 Rbd. „til at forberede den fremtidige Lovgivning om Folketirkens Forsatning“, efterat han har anført dette og efterat han, som anført, har fremsat denne bestemte Erklæring, da er for mig det Farlige ved Sagen faldet bort. Der staaer altsaa kun tilbage for mig at tale om Summen, som jeg fra først af erklærede var det mindre Vigtige. At 10,000 Rbd. var for meget, seer man ogsaa, at hele Udvalget har været enigt om, og den ærede Minister har sagt idag, at hele Cultusministeriets Budget med Hensyn til Udgifter var sat med stor Rundhed; det viser altsaa, at han selv vidste, at ogsaa denne Fordring var opført med stor Rundhed. Med Hensyn til de 5,000 Rbd., da maa jeg tilstaae, at jeg ogsaa anseer den Sum for at være sat med stor Rundhed, uagtet naturligviis med mindre Rundhed end den anden. Jeg havde tænkt mig, at med et skønsonomt Valg af Medlemmer til en saadan Forsamling vilde den ærede Minister kunne finde en Forsamling af en Snees Medlemmer tilstrækkelig, men det skal jeg naturligviis aldeles ikke gaae ind paa; jeg vil kun erklære, at, naar jeg nu stemmer for Mindretallets Indstilling, uagtet Summen efter min Mening er for høi, saa gjør jeg det ingenlunde for derved at give den ærede Minister noget Tilbudsvotum; jeg stemmer for det, fordi det ikke skal kunne siges om mig, at min Stemme har bidraget til at udskyde en Minister; men det er ogsaa det Øverste, jeg vil have lagt i min Stemme ved denne Leilighed; jeg vil ikke, at det skal kunne siges, at min Stemme har bidraget til at udskyde en Minister, men jeg vil ikke give den for at holde paa ham.

Cultusministeren: Jeg skal modtage, hvad der bliver bevilget, til Anvendelse for denne Sag, som jeg anseer for at være af højeste Vigtighed og Nødvendighed, og ikke som Noget, der er ydet nogen Person. Jeg vil see